

BOLIGMINISTEREN

Boligudvalget
Folketinget

Dato 14. september 2020
J. nr. 2020-6694

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Boligudvalget har i brev af 19. august 2020 stillet mig følgende spørgsmål (BOU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 196:

Vil ministeren kommentere henvendelse af 2. august 2020 fra Dorthe Poulsen og Alexandros Kotinis, Frederiksberg, om altankollaps og undersøgelse af risiko herfor, jf. BOU alm. del – bilag 106?

Svar:

Som boligminister kan jeg ikke gå ind i den konkrete sag, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at byggeloven indeholder en række bestemmelser, som netop tager højde for situationer som beskrevet i Dorthe Poulsen og Alexandros Kotinis' henvendelse, jf. BOU alm. del – bilag 106.

Efter byggeloven er det bygningsejeren, der er ansvarlig for, at en bygning til enhver tid er lovlig og sikker at anvende. Det gælder også for en bygnings altan.

Hvis en altan ikke er sikker at opholde sig på, f.eks. pga. utilstrækkelig vedligeholdelse, betragtes det efter byggeloven som et ulovligt forhold. Bygningsejers ansvar omfatter dermed også rettidig vedligeholdelse af altaner, herunder et ansvar for løbende at vurdere, om en altans bæreevne bør kontrolleres med henblik på vedligeholdelse eller udskiftning.

Det er kommunen, der som bygningsmyndighed har pligt til at påse, at bygge-lovgivningen overholdes. Der er ikke krav om, at kommunerne fører aktivt tilsyn med, at bygningsejeren lever op til sit ansvar, men hvis kommunen bliver gjort opmærksom på et ulovligt forhold, har kommunen pligt til at reagere og søge det ulovlige forhold lovliggjort. Denne pligt gælder uanset ejerforhold af den pågældende bygning.

Det betyder, at hvis en bruger af en altan retter henvendelse til kommunen vedr. en altans sikkerhed, skal kommunen vurdere sagen, herunder vurdere, om der er tale om et ulovligt forhold eller ej samt igangsætte de nødvendige tiltag for at vurdere dette. En kommune kan ikke afvise en sag om lovliggørelse med henvisning til ejerforholdet af bygningen.

Vedligeholdelse af ejendommen varetages af en ejerforenings bestyrelse inden for de rammer, der besluttet på generalforsamlingen. I den forbindelse skal bestyrelsen tillige sikre sig, at offentligretlige regler, herunder byggelovens regler, om bygningsmæssige krav overholdes.

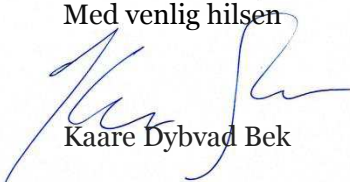
Hvis kommunen vurderer, at der er tale om et ulovligt forhold, kan kommunen søge forholdet lovliggjort ved at give ejeren af bygningen et påbud om at bringe forholdet i orden. Påbuddet kan suppleres med tvangsbøder pålagt ved dom, indtil forholdet er bragt i orden. Hvis forholdet fortsat ikke bringes i orden, kan kommunen foretage det nødvendige til forholdets lovliggørelse på ejerens bekostning.

Ved utilfredshed med kommunen som myndighed og dennes sagsbehandling kan der klages til Ankestyrelsen, som fører tilsyn med, at kommunerne overholder deres forpligtelser. Der kan f.eks. klages til Ankestyrelsen, hvis kommunen er for lang tid om at behandle en sag.

Herefter kan sagen anlægges som en civil retssag ved domstolene, hvor en eventuel tvist om en ejerforenings overholdelse af sine pligter i relation til vedligeholdelse i sidste ende vil skulle afgøres.

Jeg kan i øvrigt henvise til mit svar på BOU alm. del spørgsmål nr. 192 om samme emne, som blev sendt til Folketinget den 2. september 2020. Her oplyser jeg bl.a. om en kommende informationsindsats på området.

Med venlig hilsen

Kaare Dybvad Bek